



רשומות

# ספר החוקים

5 באפריל 2026

3520

י"ח בניסן התשפ"ו

עמוד

490 ..... חוק עונש מוות למחבלים, התשפ"ו-2026

תיקונים עקיפים:

חוק העונשין, התשל"ז-1979 – מס' 153

פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 – מס' 72

חוק הממשלה, התשס"א-2001 – מס' 15

חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001 – מס' 22

## חוק עונש מוות למחבלים, התשפ"ו-2026\*

1. מטרת החוק  
מטרתו של חוק זה לקבוע עונש מוות למחבלים שביצעו פיגועי טרור רצחניים, כאמצעי למאבק בטרור, בין השאר לשם הגנה על מדינת ישראל, אזרחיה ותושביה, הגברת ההרתעה, מניעת פיגועי מיקוח וגמול על מעשיהם הנפשעים של המחבלים, וכן לקבוע את ההסדרים לביצוע עונש זה.
2. בהגדרתו –  
"האזור" – כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967<sup>1</sup>, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק, מעת לעת;  
"צו בדבר הוראות ביטחון" – צו בדבר הוראות ביטחון (נוסח משולב) (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009<sup>2</sup>.
3. עונש מוות ביהודה והשומרון  
(א) שר הביטחון יורה למפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור לתקן, בתוך 30 ימים מיום תחילתו של חוק זה, את הצו בדבר הוראות ביטחון כך שבסעיף 209 שבו, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:  
(ד) תושב האזור הגורם בכוונה למותו של אדם והמעשה הוא מעשה טרור כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016<sup>3</sup> (בסעיף זה – מחבל), דינו מוות ועונש זה בלבד, ואולם אם מצא בית המשפט הצבאי, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, כי מתקיימות נסיבות מיוחדות שבשלן ראוי להטיל על המחבל עונש מאסר עולם, רשאי הוא להטיל עליו עונש כאמור ועונש זה בלבד; בסעיף קטן זה, "תושב האזור" – מי שרשום במרשם האוכלוסין של האזור או מי שמתגורר באזור אף אם אינו רשום במרשם כאמור, למעט אזרח ישראלי או תושב ישראל.  
(ה) על אף האמור בכל דין, סמכותו של בית משפט צבאי לגזור עונש מוות על מחבל לא תותנה באלה:  
(1) התביעה ביקשה לגזור עונש זה או תמכה בהטלתו;  
(2) גזר הדין ניתן פה אחד;  
(3) דרגתם של שופטי המותב אינה פחותה מסגן אלוף.
- (ו) מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור לא יהיה רשאי להקל או להמיר עונש מוות שנגזר על מחבל שהורשע כאמור בסעיף קטן (ד), ולא יהיה רשאי לחון אותו.
- (ז) על אף האמור בכל דין, עונש מוות שגזר בית משפט צבאי יבוצע בידי שירות בתי הסוהר בהתאם להוראות סעיף 5 לחוק עונש מוות למחבלים, התשפ"ו-2026<sup>4</sup>, ויחולו לעניין זה הוראות סימן ז' בפרק ב' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל.
- (ב) על אף האמור בכל דין, שר הביטחון יקבע בנוהל את מדיניות מקום העמדתו לדין של מחבל כאמור בסעיף 209(ד) לצו בדבר הוראות ביטחון כנוסחו בסעיף קטן (א).

\* התקבל בכנסת ביום י"ב בניסן התשפ"ו (30 במרץ 2026); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 1159, מיום י"ד בחשוון התשפ"ו (5 בנובמבר 2025), עמ' 8.  
1 ק"ת התשכ"ז, עמ' 2741; ס"ח התשכ"ח, עמ' 20; התשפ"ג, עמ' 10.  
2 קובץ המנשרים מס' 234, התש"ע, עמ' 5902.  
3 ס"ח התש"ו, עמ' 898.  
4 ס"ח התשפ"ו, עמ' 490.

4. סמכותו של בית משפט להטיל עונש מוות בעבירות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977<sup>5</sup>, הסמכות להטיל עונש מוות
- ולפי חוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, התש"י-1950<sup>6</sup>, לא תותנה בכך שהתביעה ביקשה לגזור עונש כאמור או תמכה בהטלתו.
5. (א) גזר דין מוות בעבירות לפי סעיף 4 ולפי צו בדבר הוראות ביטחון, יבוצע בתוך 90 ימים מיום שהיה לחלוט; גזר הדין יבוצע בידי שירות בתי הסוהר לפי הוראות סימן ז' בפרק ב' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971<sup>7</sup>.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא ראש הממשלה כי התקיימו סיבות מיוחדות שבשלן יש לדחות את ביצוע גזר הדין, רשאי הוא לפנות לבית המשפט שגזר את העונש בבקשה להורות על עיכוב הביצוע של גזר הדין לתקופות נוספות, ובלבד שהתקופות שבית המשפט יורה עליהן לפי סעיף קטן זה לא יעלו על 180 ימים במצטבר.
6. בחוק העונשין, התשל"ז-1977<sup>8</sup>, בסעיף 301א, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), הגורם בכוונה למותו של אדם מתוך מטרה לשלול את קיומה של מדינת ישראל, בנסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(10), דינו – מיתה או מאסר עולם, ואחד מעונשים אלה בלבד"
7. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971<sup>9</sup>, במקום סעיפים 53 עד 55 יבוא:
- "צו ביצוע עונש מוות (א) גזר בית משפט עונש מיתה, יערוך צו אשר יציין כי גזר הדין יבוצע באמצעות תלייה; צו כאמור ייחתם בידי שופט וישמש אסמכתה לביצוע העונש.
- (ב) מנהל בית סוהר, או מי מטעמו, יודיע לאסיר שבית המשפט גזר בעניינו עונש מיתה את תוכן הצו בהקדם האפשרי.
- (ג) ביצוע גזר הדין ייעשה בידי סוהר שהנציב הסמיך לכך.
- קביעת מקום כליאה 52.ב. אסיר שהורשע ונגזר עליו עונש מיתה בפסק דין חלוט (להלן – נידון למיתה), יועבר לבית סוהר או לאגף בבית סוהר שיקבע הנציב כמקום כליאתם של נידונים למיתה.
- החוקה בנפרד 53. (א) נידון למיתה יוחזק, ככל האפשר, בנפרד מכל אסיר אחר; הוראות סימן ב'1 לא יחולו על החזקתו של אסיר לפי הוראות סימן זה.
- (ב) לא יוחזק נידון למיתה בתא אחד עם אסיר שלא נידון למיתה.
- גישה 54. (א) לא תתאפשר גישה לנידון למיתה, למעט –
- (1) לסוהר;
- (2) לאיש דת שאישר מנהל בית הסוהר, על פי דתו של הנידון למיתה, אם הנידון למיתה ביקש זאת;
- (3) למבקר רשמי מכוח כהונתו לפי סעיף 72;

<sup>5</sup> ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

<sup>6</sup> ס"ח התש"י, עמ' 137.

<sup>7</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

<sup>8</sup> ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשפ"ה, עמ' 528.

<sup>9</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459; ס"ח התשפ"ו, עמ' 308.

- (4) למי שהשר הסמיך לשמש כמבקר רשמי לעניין סימן זה לפי סעיף 71;
- (5) לעורך דין כאמור בסעיף 54א;
- (6) לרופא.

(ב) הנציב רשאי, בנסיבות חריגות ומטעמים מיוחדים שיירשמו, לאשר גישה לאדם שאינו מנוי בסעיף קטן (א).

54א. לעניין פגישה עם עורך דין לעניין פגישה עם עורך דין לשם קבלת שירות מקצועי, יראו נידון למיתה כמי שניתנה בעניינו החלטה של הנציב לפי סעיף 1א45, למפגש עם שני עורכי דין לכל היותר.

55. (א) אלה יהיו נוכחים בעת ביצוע גזר הדין: ביצוע גזר הדין

(1) מנהל בית הסוהר, וכן כל סוהר שנוכחותו נדרשת לשם מילוי תפקידו;

(2) נשיא בית המשפט המחוזי או שופט בית המשפט המחוזי שהוא הסמיך לכך, או נשיא בית משפט צבאי לערעורים או שופט בית משפט צבאי לערעורים שהוא הסמיך לכך, לפי העניין;

(3) מבקר רשמי כאמור בסעיף 54(א)(3) ומבקר רשמי כאמור בסעיף 54(א)(4);

(4) איש דת שיאשר מנהל בית הסוהר, על פי דתו של הנידון למיתה, לבקשת הנידון למיתה;

(5) נציג משפחות נפגעי העבירה שבה הורשע הנידון למיתה, באישור מנהל בית הסוהר;

(6) רופא.

(ב) הנציב רשאי לאשר את נוכחותו של אדם שאינו מנוי בסעיף קטן (א), בנסיבות חריגות ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), יהיה ניתן לקיים את ביצוע גזר הדין גם בהיעדר נציגים כאמור בסעיף קטן (א)(2) עד (6), אם יש בכך כדי לעכב את ביצוע גזר הדין.

55א. דבר ביצוע גזר הדין, לרבות פרטי הנידון למיתה, יפורסם באתר האינטרנט של שירות בתי הסוהר.

55ב. (א) זהות הסוהרים העוסקים בביצוע הוראות סימן זה תהיה חסויה, וחל איסור לגלות או לפרסם כל פרט הנוגע לעניין זה אלא באישור הנציב ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ב) נוהלי שירות בתי הסוהר בעניין יישום הוראות סימן זה, וכן מידע הנוגע לכליאת הנידון למיתה או לתהליך ביצוע גזר הדין, שעלולים לפגוע בביטחון המדינה, בביטחון הציבור, בביטחון בית הסוהר, בביטחון או בשלומם של אדם או בקיום גזר הדין, יהיו סודיים, וחל איסור לגלותם או לפרסמם, אלא באישור הנציב ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) השר, באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות מידע נוסף לעניין סימן זה אשר גילוייו יהיה אסור בפרסום.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות שר לפי סעיפים 44 ו-45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, או מסמכויות הצנזור לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, או מכל סמכות אחרת למניעת פרסום לפי כל דין.

עונשין 355. (א) המגלה או המפרסם מידע סודי לפי סימן זה בלא היתה דינו – מאסר שלוש שנים; נעשה הגילוי או הפרסום ברשלנות, דינו – מאסר שנה.

(ב) סוהר, וכן מי שפעל או פועל מטעם שירות בתי הסוהר, המגלה או מפרסם מידע חסוי בלא היתה דינו – מאסר חמש שנים; נעשה הגילוי או הפרסום ברשלנות, דינו – מאסר שלוש שנים.

8. בחוק הממשלה, התשס"א-2001<sup>10</sup>, בסעיף 8(א1), בסופו יבוא "או אדם שהורשע בעבירה שדינה מיתה, לפי כל דין, או שהוא חשוד או נאשם בעבירה כאמור".

9. בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001<sup>11</sup> –

תיקון חוק  
הממשלה – מס' 15

תיקון חוק זכויות  
נפגעי עבירה –  
מס' 22

(1) בסעיף 10, בסופו יבוא "ואם נידון מי שנגזר דינו למיתה – על מועד ביצוע גזר הדין";

(2) בתוספת הרביעית, בסופה יבוא:

"10. מועד ביצוע גזר דין של מי שנידון למיתה  
שירות בתי הסוהר".

בנימין נתניהו	ישראל כץ	איתמר בן גביר	יריב לוין
ראש הממשלה	שר הביטחון	השר לביטחון לאומי	שר המשפטים
יצחק הרצוג	אמיר אוחנה	יושב ראש הכנסת	

<sup>10</sup> ס"ח התשס"א, עמ' 168; התשפ"ה, עמ' 636.

<sup>11</sup> ס"ח התשס"א, עמ' 183; התשפ"ה, עמ' 680.





